

Til beslutningsforslag nr. B 110

Folketinget 2012-13

Betænkning afgivet af Socialudvalget den 31. maj 2013

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk kompensation i forbindelse med klagesager

[af Karina Adsbøl (DF m.fl.)]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 9. april 2013 og var til 1. behandling den 14. maj 2013. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Socialudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 1 møde.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, S, RV, SF og KF) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* i udvalget (DF, EL og LA) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Radikale Venstre afviser forslaget, selv om partierne er enige i målsætningen om at understøtte kommunerne i at træffe hurtige og rigtige afgørelser og derved øge borgernes retssikkerhed.

Kommunerne skal sikre borgerne den rigtige indsats ud fra en helhedsvurdering af borgernes behov.

Det må lægges til grund, at kommunerne i deres afgørelser har en vilje til at overholde lovgivningen. Kommunerne skal derfor ikke straffes økonomisk, hvis en kommunal afgørelse ændres i klagesystemet. Forslaget om økonomisk kompensation er desuden administrativt tungt, kan medføre merudgifter og vurderes ikke at gøre kommunerne dygtigere til at træffe flere rigtige afgørelser i første instans.

Midlet er i stedet initiativer til understøttelse af kommunernes sagsbehandling. Der er i den senere tid gennemført en række af sådanne initiativer, herunder en række vejledningsinitiativer fra Ankestyrelsen til sagsbehandlerne i kommunerne, udvikling af en voksen udredningsmetode og omlægningen af klagesystemet, der bl.a. giver bedre muligheder for at udvælge principalsager, der er egnede til at vejlede kommunerne på landsplan. I 2013 gennemføres endvidere

undersøgelser af både kommunernes brug af serviceniveauer og efterlevelsen af ankesystemets afgørelser.

Dansk Folkeparti finder det rimeligt, at hvis en kommune træffer en forkert afgørelse og borgeren får medhold i Ankestyrelsen, så får borgeren en kompensation. Kommunerne skal i dag træffe afgørelse ud fra en konkret, individuel vurdering af borgerens forhold på baggrund af den gældende lovgivning.

Virkeligheden er også, at kommunernes økonomi kan være en faktor, der påvirker afgørelsen, når kommunerne skal have økonomien til at hænge sammen, og det kan somme tider være på kant med loven. Dansk Folkeparti er blevet gjort opmærksom på, at nogle kommuner prøvekører de her sager. Der er derved nogle uhensigtsmæssigheder, som Dansk Folkeparti ønsker at rette op på med det her beslutningsforslag, og kompensationen skal tjene to formål.

For det første skal den være et plaster på såret, fordi borgeren i en periode har måttet tåle en forringelse, mens klagesagen har kørt. For det andet skal det være et forebyggende element og et signal om, at man skal være omhyggelig med at træffe de rigtige beslutninger i første omgang.

Der er i dag flere muligheder for at hjælpe kommunerne med at træffe de rigtige afgørelser, og det er da også blevet nævnt i dag. Kommunerne kan hente hjælp og rådgivning i tvivlstilfælde, de kan ringe til VISO, som så også kan være behjælpelig i forhold til rådgivning af kommunerne.

Den myndighed, som har truffet den forkerte beslutning, skal afholde udgiften til kompensationen, og kompensationen skal stå i et rimeligt forhold til det gode, borgeren har manglet, og så er det Ankestyrelsen, der skal udmåle kompensationens størrelse. Dansk Folkeparti er overbevist om, at sådan en kompensationsordning i forbindelse med en klagesag vil være en motivation for kommunerne til hurtigt og effektivt at træffe de rigtige afgørelser.

Et eksempel er, at Horsens Kommune for nylig tabte en sag i forhold til BPA-ordningen. Den sag har været omtalt i en række medier. Det var borgeren, som fik medhold, fordi kommunen ikke var berettiget til at udmåle BPA'en efter servicelovens § 83. Der er tale om en borger, som lider af muskelsvind, og som vandt den her sejr, som efterfølgende kan komme flere andre mennesker med handicap til gode.

Det handlede om, at Horsens Kommune ville have hendes hjælpeordning kraftigt beskåret og i stedet for tilbød hjemmehjælp, og hun fik så færre timer. Men nu har hun fået Ankestyrelsens ord for, at det ikke var i orden. Og det er jo netop for at undgå disse sager, at Dansk Folkeparti mener, at kompensation vil være en effektiv og præventiv løsning.

Nogle borgere har også en ekstra udgift i forbindelse med at få frataget deres hjælp. For ikke så lang tid siden var der et indslag i nyhederne på TV 2, hvor en borger også havde fået frataget sin hjælp og blev nødt til at undersøge, om hun kunne købe hjælp et andet sted. Og der er jo også en udgift i forhold til det.

Dansk Folkeparti havde håbet, at der havde været større opbakning til beslutningsforslaget under 1. behandling, men det var desværre ikke tilfældet.

Enhedslisten støtter beslutningsforslaget. Den nuværende tilstand er ikke holdbar. Kommunerne kan fratage borgere ydelser på baggrund af kommunens vurdering. Borgeren kan klage over afgørelsen, men der kan gå mange måneder, før sagen er afklaret, hvor borgeren lever for ingen eller en meget lavere indtægt. Hvis borgeren får medhold, sker der ingenting i forhold til kommunen, ud over at den skal tilbagebetale/genoptage udbetalingerne til borgeren. Det er stødende for retsbevidstheden. Det bedste ville være, at klager over stop for visse basale ydelser havde opsættende virkning, hvilket ville overflødiggøre forslaget om kompensation. Men i betragtning af, at Folketingets flertal i anden forbindelse har forkastet dette princip, vil Enhedslisten støtte beslutningsforslaget.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Orla Hav (S) Maja Panduro (S) Jacob Bjerregaard (S) Jens Joel (S) Karen J. Klint (S) Rasmus Horn Langhoff (S)

Julie Skovsby (S) Marlene Borst Hansen (RV) Liv Holm Andersen (RV) Uffe Elbæk (RV) Pernille Vigsø Bagge (SF)

Anne Baastrup (SF) fmd. Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) Finn Sørensen (EL) Pernille Skipper (EL) Hans Andersen (V)

Anne-Mette Winther Christiansen (V) nfmd. Louise Schack Elholm (V) Karen Ellemann (V) Sophie Løhde (V)

Eyvind Vesselbo (V) Fatma Øktem (V) Karin Nødgaard (DF) René Christensen (DF) Karina Adsbøl (DF)

Mette Hjermind Dencker (DF) Simon Emil Ammitzbøll (LA) Thyra Frank (LA) Benedikte Kiær (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	9
Socialdemokratiet (S)	45	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Dansk Folkeparti (DF)	22	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1

Oversigt over bilag vedrørende B 110

Bilagsnr.	Titel
1	1. udkast til betænkning
2	2. udkast til betænkning